

27-04-2026 Το ρίσκο της αγάπης

- Ο Χριστός δίνεται σε όσους Τον αναζητούν.
- Η βάση και η αρχή της πνευματικής ζωής είναι η αναζήτηση.
- Οι θρησκευτικές οχυρώσεις και εξασφαλίσεις μιας δήθεν πνευματικής ζωής δεν οδηγούν πουθενά, απλώς ενισχύουν την πνευματική νέκρωση του ανθρώπου.
- Η αναζήτηση τον άνθρωπο τον ταπεινώνει, τον ανοίγει και τον κάνει δεκτικό.
- Αυτός που αναζητεί τον Χριστό ταπεινώνεται, γιατί αναζητεί κάτι που τον ξεπερνάει.
- Η αναζήτηση του Χριστού είναι για τους ανδρείους, γιατί σε καλεί να τα παραδώσεις όλα, τη δύναμή σου, την αμαρτία σου, την αρετή σου, τα δεδομένα σου, τον τρόπο σου και να κρατήσεις μόνο τον πόθο της καρδιάς σου για ζωή και αλήθεια.
- Υπάρχουν άνθρωποι εκτός Εκκλησίας που έχουν πόθο για την αλήθεια, χωρίς να έχουν συνειδητοποιήσει ότι η αλήθεια είναι ο Χριστός, οι οποίοι ενώπιον του Θεού είναι πιο καθαροί και πιο αληθινοί από πολλούς βολεμένους σε σχήματα θρησκευόμενους, που η καρδιά τους είναι νεκρή από αναζήτηση.
- Η αναζήτηση διατηρεί στο ανθρώπινο πρόσωπο την αυθεντικότητά του.
- Ο ισχυρός άνθρωπος δεν είναι ο ορθολογιστής, αλλά ο καρδιακός.
- Καρδιακός δεν είναι ο συναισθηματικός, ο κλαψιάρης, ο οποίος είναι ο πλέον εγωιστής, αλλά αυτός που μπορεί να αγαπά, να αποδέχεται και να συγχωρεί.
- Δυνατός είναι αυτός που ρισκάρει, που δεν θέλει να είναι σίγουρος για το αποτέλεσμα.
- Η αναζήτηση έχει ρίσκο. Το ρίσκο όμως είναι ζωντανεμα, σε αντίθεση με τη σιγουριά, που είναι νέκρωση.
- Στην Εκκλησία δεν ηθικολογούμε και δεν μαθαίνουμε έναν κώδικα συμπεριφοράς, αλλά ταυτιζόμαστε με τον Χριστό και λαμβάνουμε από το ήθος Του.
- Αν τον άλλον δεν τον βλέπω ως πρόσωπο, τον βλέπω ως αντικείμενο, που όταν το καταναλώσω, φεύγει η επιθυμία μου γι' αυτόν. Μπορώ όμως να βλέπω τον άλλον ως πρόσωπο, μόνο αν γίνω εγώ πρόσωπο, δηλαδή σχετισθώ με το πρόσωπο του Χριστού.
- Συνδεόμενος με τον Χριστό, αποκτώ λόγο ζωής-ύπαρξης. Μου διαμορφώνεται ένα ήθος και μια στάση ζωής, που βλέπω ως πρόσωπα τους πάντες και τα πάντα.
- Γνωρίζω τον άλλον σημαίνει γνωρίζω την ουσία του, το κέντρο της ύπαρξής του.
- Σε μία σχέση, όταν δεν υπάρχει αγάπη, υπάρχουν εμμονές, που είναι νοσηρή κατάσταση.
- Ο έρωτας του προσώπου έχει λόγο, ουσία, ελευθερία, φως, ακόμα και με τα πάνω και τα κάτω των δυσκολιών της σχέσης. Αντίθετα, ο κατ' επίφαση έρωτας, αυτός που βλέπει τον άλλον ως αντικείμενο, είναι μια συνεχής ταλαιπωρία και για τους δύο.
- Για να συναντήσει ο άνθρωπος τον αναστημένο Χριστό, δεν αρκεί η απαλλαγή του από το διεστραμμένο λόγω της αμαρτίας πάθος του, αλλά πρέπει να συγκλονιστεί από το ιερό πάθος, από τον Θείο έρωτα και την παράφορη λατρεία του Χριστού.
- Η νέκρωση των παθών που δεν συνοδεύεται από το Θείο πάθος είναι μια νευρωτική απώθηση των συναισθημάτων. (Ισαάκ ο Σύρος)
- Αυτά που διακρίνουν τον κατ' επίφαση έρωτα, αυτόν που βλέπει τον άλλον ως αντικείμενο, από τον αληθινό έρωτα, τον έρωτα του προσώπου, είναι η κτητικότητα και η εξάρτηση.

- Πολλοί χριστιανοί ταλαιπωρούνται από νευρώσεις, που οφείλονται στο ότι, επειδή δεν έχουν την επιθυμία για τον Χριστό, καταπιέζονται από τη στέρηση των άλλων επιθυμιών τους.
- Καλύτερα ξεπερνούμε ένα πάθος βάζοντας στη θέση του μια αρετή και έναν λόγο ζωής, παρά με την αντίσταση.
- Τα πάθη δεν ξεπερνιούνται θάβοντάς τα, αλλά μεταποιώντας τα σε αρετές.
- Η απαλλαγή από τον πόθο της φετιχιστικής λατρείας του ανθρώπινου σώματος, ενός πόθου αποκομμένου από το πρόσωπο, όταν δεν αντικατασταθεί με τη γνήσια αγάπη για τον άνθρωπο ως πρόσωπο, δεν στηρίζει τον άνθρωπο, αλλά τρέφει τη δαιμονική του έπαρση.
- Κάθε φορά που κατακρίνω κάποιον, αποποιούμαι την προσωπική μου ευθύνη για τις δικές μου ενέργειες και τοποθετήσεις, φανερώνοντας έτσι και την ανωριμότητά μου.
- Εκείνος που απαλλάσσεται από ένα πάθος μη βλέποντας τον άλλον άνθρωπο σαν αντικείμενο, αλλά χωρίς να βάζει στη θέση του πάθους αυτού το πάθος της αγάπης για τον Θεό και τον συνάνθρωπο είναι σε χειρότερη κατάσταση από εκείνον που βλέπει τον συνάνθρωπο σαν αντικείμενο. Γιατί είναι δαιμονικότερο να εξαλείψεις τελείως τον συνάνθρωπο από το να τον βλέπεις σαν αντικείμενο.
- Ο πραγματικός χριστιανός δεν γίνεται να είναι στεγνός, στιφός και ανέραστος, αλλά είναι ο μόνος που μπορεί να είναι ένας γνήσιος εραστής. Ως εραστής του Θεού προσώπου μπορεί να είναι εραστής και του ανθρώπινου προσώπου, που είναι το δημιούργημα και η εικόνα Του.
- Ο αληθινός χριστιανός είναι άνθρωπος περιχώρησης, καταλαγής, συγχώρησης, κατανόησης, αποδοχής. Εκπέμπει ζωή, όχι μιζέρια. Και είναι η ελπίδα του κόσμου.
- Ο έρωτας δεν είναι εγκλωβισμός σε ένα πρόσωπο ή σε ένα αντικείμενο. Είναι στάση ζωής και άνοιγμα. Ο άνθρωπος που γεύτηκε το άνοιγμα του έρωτα προς τον Θεό γίνεται κι αυτός ολόκληρος ένα άνοιγμα.
- Ο άλλος άνθρωπος αλλάζει όχι με αυτό που λέμε, αλλά με αυτό που είμαστε, όταν όλη μας η ύπαρξη είναι ένας σταυρός και μία ανάσταση.
- Η βεβαιότητα για το αποτέλεσμα σε μία σχέση μάς "μουχλιάζει".
- Ο άνθρωπος που ζει με γνώμονα τις βεβαιότητές του, τα δικά του, τα επιχειρήματά του, τα θέλω του, τα χειριστικά του κλάματα και τους υπολογισμούς του δεν μπορεί να είναι ερωτικός. Γιατί δεν έχει ζωή μέσα του.
- Είναι καίριο να αποφασίσουμε τι ορισμό και περιεχόμενο δίνουμε μέσα μας στις έννοιες της ζωής, του προσώπου, της σχέσης, του έρωτα, της αγάπης. Έτσι θα μπορέσουμε να ορίσουμε και τον εαυτό μας και θα αποκτήσουμε έναν βασικό κώδικα επικοινωνίας.
- Ένα είναι το μεγάλο ερώτημα της ζωής μας: Αν μέσα μας έχουμε ζωή ή θάνατο.
- Οι Μυροφόρες δεν είχαν αυτοεκτίμηση, με την κοσμική έννοια της λέξης, αλλά είχαν την υπαρξιακή αυτοεκτίμηση, δηλαδή εκτιμούσαν την καρδιά τους, τον έρωτά τους, τον Χριστό.
- Οι Μυροφόρες είχαν το ανδρείο φρόνημα των γυναικών.